

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 58, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ '94. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 42099, 121 10 Κ.Τ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - Τηλ. 57.38.093

ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

αυτοί οι άνθρωποι θέλουν και παλεύουν για να λύσουν τα προβλήματα που τους απασχολούν. Το «αιτείτε και δοθήσεται υμίν» και «κρούετε και ...ανοιγίγεται» εδώ έχει πλήρη εφαρμογή και απόδοση...

Όμως πρέπει να ομολογήσουμε, αγαπητοί μου, ότι σ' αυτή την τρίτη και πολύ σπουδαία αποστολή της εφημερίδας μας υστερούμε και δεν ανταποκριθήκαμε μέχρι τώρα αρκούντως και ικανοποιητικώς όλοι μας. Και επειδή θέλω να είμαι πάντα συγκεκριμένος και σαφής, ευθύς και ειλικρινής και ποτέ αόριστος και αερολογών... σημειώνω σήμερα, ότι μέχρι τώρα διαπίστωσα, ότι αυτό το χαρτί που κρατάτε στα χέρια σας κι ακούει στο όνομα «Δ.Ν.» δεν το είδε η πλειοψηφία μας υπ' αυτή την έννοια και υπ' αυτή τη γωνία, δηλ. ως μέσο προβολής και λύσης των μεγάλων προβλημάτων του χωριού μας, του Συλλόγου μας και της Κοινότητάς μας.

Κάθε θέμα π.χ. που απασχολεί το Σύλλογό μας και το λύνει, ύστερα από κόπους και θυσιές ή αντιμετωπίζει α-κόμη ακληρές αντιστάσεις και αντιθέ-σεις προς επίλυσή του, νομίζω, ότι έ-πρεπε και πρέπει να γίνεται πρωτοσέ-λιδο της μικρής μας, αλλ' υπάρχου-σας, ζωσας και ...βώσας Εφημερίδας μας.

Όπως και κάθε δυσκολία της Κοινότητάς μας για τη δημιουργία και παρουσίαση θετικού της έργου, έπρεπε και πρέπει να παρουσιάζεται με κεφαλαία και φωναχτά γράμματα πάλι απ' τα πρωτοσέλιδα της έντυπης και λαχταριστής φωνής των «Δ.Ν.». Γιατί (ας μην κρυβόμαστε κι ας μη φαρισαίζουμε) ούτε η ψευτολογοτεχνική ικανότητά μας στο γράψιμο πρέπει να μας αποκοιμίζει (και σ' αυτή συμπεριλαμβανόμαστε κι εγώ) ούτε τα μικροκοινωνικά μας πρέπει να μας επαναπαύουν εμάς τους ζωντανούς και υπαρκτούς, δραστήριους και ακατάλυτους Δικορφήτες.

Συμπέρασμα λοιπόν: Ελπίζω και πιστεύω, ότι με τη συμπλήρωση αυτής της δεκαετούς και συνεχούς έκδοσης των «Δ.Ν.» πρώτος στόχος μας από δω και πέρα πρέπει να είναι η προβολή των σπουδαίων, μεγάλων και άλυτων προβλημάτων του Δικόροφου και δεύτερος (εξίσου σημαντικός όσο και ο πρώτος) η συμμετοχή περισσότερων Δικορφιωτών στο γράψιμο, την παρουσίαση, την ανάλυση και τη δημόσια συζήτηση αυτών των τοπικών μας θεμάτων. Γιατί όταν συμμετέχει ο απλός άνθρωπος ενός τόπου στην επιύληση, προβολή και δημόσια συζήτη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Το προηγούμενο δίμηνο η εφημερίδα μας συμπλήρωσε μια δεκαετία έκδοσης και κυκλοφορίας, ενημέρωσης και συμπαράστασης των απανταχού της Ελλάδος Δικροφωτών.

Θα ήθελα σήμερα, μ' αυτή την ευκαιρία, να δούμε όλοι μας με ψυχραιμία και θάρρος, αντικειμενικότητα και ανιδιοτέλεια, αγάπη και ενδιαφέρον, τι μπορεί να προσφέρει γενικά ένα τέτοιο έντυπο, σαν το δικό μας, που φτάνει στα χέρια μας και μπαίνει στο σπίτι μας ανά δίμηνο, επί δέκα-τόσα χρόνια...

Πρώτα-πρώτα σκοπός ενός τέτοιου εντύπου είναι η τρέχουσα τοπική ενημέρωση και συνήθης δημοσιογραφία. Π.χ. τι έγινε στο χωριό, ποια γεγονότα του διμήνου ήταν τα σημαντικότερα από κοινωνικής πλευράς και γενικά η καταγραφή πάντων των συμβάντων.

Άλλη κατηγορία θεμάτων, που συνήθως παρουσιάζονται απ' αυτού του είδους τα τοπικά έντυπα είναι οι λαογραφικές εν γένει ομορφιές, που μας κάνουν να επαναφέρουμε στη μνήμη μας πολλά μας βιώματα και αναμνήσεις, οι δύο μεγαλύτερες και παλαιότερες γενιές και να γνωρίζουν τα ήθη και τα έθιμα των προκατόχων τους οι νεότεροι. Έργο καλό και όμορφο και όχι ευκαταφρόνητο.

Τέλος μια σπουδαία και σημαντική αποστολή αυτής (και κάθε παρόμοιας) εφημερίδας είναι η προβολή των μεγάλων, δύσκολων, ζεόντων και άλλων προβλημάτων του χωριού μας και της περιοχής μας. Π.χ. κατασκευή και αποπεράτωση έργων αναγκαίων για την περιοχή μας, προβολή του Δικόρφου ως Ελβετικού χωριού του Ζαγορίου με ομορφιές και χάρες περισσεύουσες, ολοκλήρωση δρόμων, δημιουργία πάρκινγκ για το καλοκαίρι, αναπαλαίωση και ανανέωση βρυσών και σπιτιών, κοινοτικών σκακιών (δρόμων) τεζουλιών, λύση ανθρωπινών προβλημάτων (όπως η λειτουργία σε σύγχρονη και ευπρεπισμένη αίθουσα του κοινοτικού ιατρείου) και γενικά η καταγραφή και παρουσίαση, απ' τα πρωτοσέλιδά της, όλων των μεγάλων υποθέσεων και προβλημάτων του Δικόρφου.

Μ' αυτό το τρίτο σκέλος της αποστολής και του σκοπού των «Δ.Ν.» και οι Δικорφιώτες θα ενημερώνονται, αλλά και θα βοηθούν (ο καθένας με τον τρόπο του) στην επίλυση των χρόνιων κοινοτικών προβλημάτων μας και οι υπηρεσίες του κράτους θα εγκύψουν με περισσότερη ενδιαφέρον και θα βοηθήσουν την κοινότητά μας, μια και θα έχουν βγάλει το συμπέρασμα, ότι

Στο προηγούμενο τεύχος μας με αφορμή τα γενέθλια των δέκα πρώτων χρόνων της εφημερίδας μας, εξέφρασα κάποιες προσωπικές απόψεις για το μέλλον της αλλά και για το παρελθόν της. Σήμερα θ' ασχοληθώ με το σύλλογό μας, που κι αυτός ήδη έχει μπει στην εφηβεία του. Πριν προχωρήσω, θεωρώ απαραίτητο να κάνω μια διευκρίνιση για να μη δημιουργούνται παρεξηγήσεις. Το άρθρο αυτό δε στρέφεται κατά των προσώπων, που αυτά τα χρόνια είχαν υπεύθυνες θέσεις στο σύλλογο. Όλοι αυτοί είναι άξιοι συγχαρητηρίων, που, χάνοντας πολύτιμες ώρες από τη δουλειά τους και την οικογένειά τους, χωρίς καμιά αμοιβή υλική και τις περισσότερες φορές και ηθική, κράτησαν όρθιο το σύλλογο και πέτυχαν ό,τι πέτυχαν.

Προσωπικά πιστεύω ότι ο σύλλογος θα μπορούσε να έχει μια πορεία καλύτερα από αυτή που είχε ως τώρα. Τ' αρνητικά σημεία είναι αρκετά, που εμπόδισαν αυτήν την πορεία. Ας προσπαθήσουμε να τα δούμε.

α) Η έλλειψη δημοσίων σχέσεων. Από τα μεγαλύτερα αρνητικά σημεία. Χωρίς δημόσιες σχέσεις, τίποτα δεν κινείται. Και φυσικά ο κυριότερος λόγος για τον οποίο ο σύλλογος δεν είχε ποτέ κρατική επιχορήγηση παρόλο που, στα πρώτα του κυρίαρχα χρόνια, η πολιτεία μοίραζε ποσά μεγάλα σε συλλόγους.

β) Η έννοια της Γενικής Συνέλευσης. Κανένας δεν κατανόησε την έννοια της Γενικής Συνέλευσης. Η Γ.Σ. είναι το κυρίαρχο όργανο του συλλόγου. Αυτή παίρνει τις αποφάσεις και το διοικητικό συμβούλιο τις υλοποιεί και της δίνει αναφορά. Η Γ.Σ. δεν είναι χειροκροτητής του διοικητικού συμβουλίου. Τέτοια άποψη έχει περάσει μέσα στο σύλλογο. Και όποιος έκανε "αιρετικές" προτάσεις που δε συμφωνούσαν με τη γνώμη των εκάστοτε μελών του διοικητικού συμβουλίου ή έκανε κριτική, θεωρούνταν εχθρός του συλλόγου. Έτσι απομακρύνθηκαν μέλη που...

Ετσι φτάσαμε στο σημείο, στην προηγούμενη Γ.Σ. να γίνει έρανος μεταξύ των μελών για την επισκευή του εικονίσματος, παρ' ότι αυ-
τό η δρατηριότητα έχει αποφασιστεί από τις πρώτες Γ.Σ. του συλ-
λογου και μέχρι σήμερα δεν έχει υλοποιηθεί!

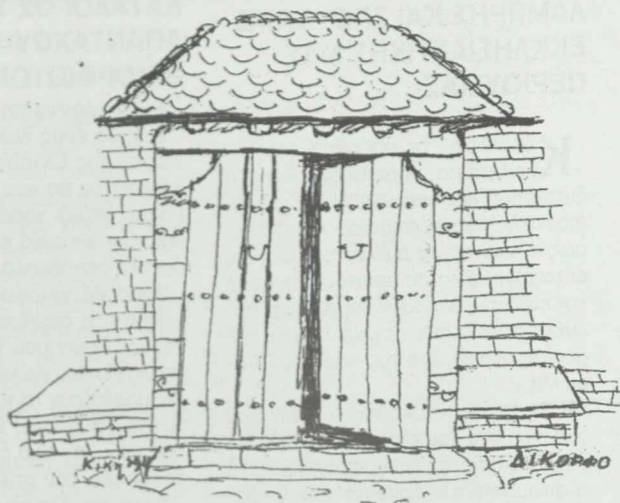
...οι συζητήσεις και η εκτέλεση έργων. Τα τελευταία χρόνια, οι συζητήσεις στη Γ.Σ. αρχίζουν με το θέμα του νερού και τη διαμόρφωση της οικίας Βόλγα και τελειώνουν με το θέμα του νε-
...αφορούν το σύλλογο αλλά την κοινότητα, που απαιτούν μεγάλα πο-
...τά για το πορτοφόλι του συλλόγου. Καλό είναι βέβαια να συζητιού-
...να κάποια γελοία ποσά, για τον καθαρισμό π.χ. της πλατείας, για τη
...διαμόρφωση του χώρου της Γκούβας, για το στρώσιμο με καπάκια
...δραστηριότητα στον πλάτανο, που μένει έτσι εδώ και χρόνια. Όλη η
...την γύρι, στον αποκρίτικο του συλλόγου, τα τελευταία χρόνια, εξαντλείται στο
...δ) Οι σχέσεις των μελών του χορού και την πίτα.
...παίρνονται από...

αφήνει μέλος του Δ.Σ. κάποιον άλλο εκτεθειμένο. Όλοι πρέπει να λειτουργούν μαζί και ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη, όχι να βάζουμε την ουρά μας απ' έξω στην πρώτη δυσκολία. Η μη συμμετοχή των μελών του συλλόγου στην πρώτη δυσκολία, όπως υπήρξε η περίπτωση του συλλόγου των εργαζομένων της Α.Ε.Κ. από κοινού ή έστω με πλειοψηφία. Δεν πρέπει λοιπόν να λειτουργούν μαζί και ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη, όχι να βάζουμε την ουρά μας απ' έξω στην πρώτη δυσκολία.

των υποχρεώσεων είναι και η συμμετοχή στις εκδηλώσεις και η στήριξη της συνδρομής και η προσωπική εργασία και η οικονομική πρότασιν στο Δ.Σ. Και είναι καλύτερο ένας σύλλογος να έχει πενήντα άτομα που θ' ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις του παρά μια χιλιάδα ανενεργά μέλη.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2.

ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η Γκουντώσιου...

Ρουβουλούσε προς το μεσοχώρ' η Γκουντώσιου (αυτό ήταν το επίσημο πλέον όνομά της και το βαφτιστικό της είχε... ξεχαστεί) και να μπροστά της βρίσκει μια χωριανή.

- "Για πού πας, γιεμ'; Έμαθες που 'ρθι ου Χρήστους, για να χουρίσ' μι τ' Χρήστινα; Δε σου 'λιγα ιγώ προυχτές, πως θα χουρίσουν;

Κι ου Γιώργους τσ' Παύλινας έφκη. Τσακώθ'καν κι μαλλιουτραβιούντ' ακόμα...

Αμ, κι ικείν' η Μάνθινα!! Να μαγειρεύ' φαλάδα δέκα μέρις κι να μας λέει, πως ψήν' αρνί απ' τα Βαρκά κι του Φριντζάτου, καλου-μαγειριμένου;"

Έλεγε, έλεγε... η Γκουντώσιου, τα μύρια, όσα γκουντουσλίκια κι άκουγε η καημένη η χωριανή μας, άφωνη κι αμίλητη, γιατί ήξερε τους χωριανούς, που λέγαν: "Με τη Γκουντώσιου, αν θα μπλεχτείς... τα γκουντουσλίκια θα σε φαν' και θα σε θάψουν..."

Κι η Γκουντώσιου, σαν είδε ότι δεν μπορεί να συνεχίσει, μπαίνει στο πρώτο σπίτι, που βρέθηκε μπροστά της, καλημερίζει γρήγορα - γρήγορα κι αρχίζει να διαλαλεί το "θείο έργο" της, ποιητικά:

"Ου τάδι είπι έτσ', κι ου δείνα είπι αλλιώς, ου Χρήστους μας χουρίζ' κι φεύγ' ου Μανουλιός..."

Είδις η προυκουμμέν', η γύφτσα, η Χαρά; Λέει, πως μαγειρεύ' κρέας απ' Γκαλουτά, ινώ τρώει μόνο σαλάτα κι τυρί κι λίγου αγγουράκι... απ' ν' Ανατουλή..."

Έλεγε και διατυμπάνιζε η ψευτοδιαλαλούσα Γκουντώσιου μας, για να επιβεβαιώσει την ουσία του ονόματός της και του "έργου" της, που 'ταν κουτσομπολιό και μόνον κουτσομπολιό... νυχθημερόν και κάθε μέρα.

Στο διπλανό σπίτι άλλαξε θέμα:

- "Είδις, ου Γιάνν'ς φουράει τα ρούχα τ' Πιρικλή, π' λέει ότι τά 'φιρι απ' τ' Σμύρν'. Κι η Λένκου σήμιρα τσακώθ'κι μι τ' μπιθιρά τ'ς. Τράβαγι η μια τα μαλλιά τ'ς άλλ'ς κι μόλις μ' είδαν χώρ'σαν κι γέλασαν, σα να 'ταν αδιφούλις..."

Κι έπιασα ν' Ασήμου, π' κρυφάκ'γε, βγαίνοντας απ' του σπít' τ' Γαλάν'".

Έλεγε, όλο έλεγε η Γκουντώσιου... και η φωνή της βράχναζε και λίγο σταματούσε απ' τις πολλές κουβέντες που κοπάναγε κι από τα ψεύδη που βροντοφωνούσε...

Κι εκείνο, που την ανακούφιζε και τη χόρταινε τελικά ήταν η απογευματινή της έξοδος στην πλατεία του χωριού.

Από νωρίς τ' απόγευμα και κάθε μέρα έφτανε στην πλατεία ανάστατη και προετοιμασμένη να καταγράψει κάθε σχόλιο και να το μεταδώσει αύριο βελτιωμένο και προσαυξημένο, ανάλογα με τη μορφή, με τ' όνομα, με τη σχέση που 'χε και το χτύπημα που 'θελε να κάμει. Γιατί ήξερε, ότι ήταν η Εφημερίδα του χωριού, ο κίτρινος τύπος, που σχολιάζει άγρια κι απάνθρωπα, χωρίς αγάπη, σεβασμό, και ήθος, όλους τους συνανθρώπους της, αδελφια, πεθερές και νύφες, ξαδέλφια και συμπεθερους αδιάκριτα κι όλους τους χωριανούς απ' άκρη σ' άκρη...

Νόμιζε η Γκουντώσιου μας, ότι επιτελεί μέγα και "θείο" έργο, όταν διακινούσε τις "πληροφορίες" της και τις "ειδήσεις" στα πέρατα της μικρής μας κοινωνίας.

Καθόταν στην πλατεία δέκα λεπτά με τη μία παρέα, είκοσι με την άλλη, μισή ώρα με την τρίτη, για να συγκεντρώσει, αλλά και να μεταδώσει ευκολότερα τις πληροφορίες της και τα "επιτεύγματά" της...

Μιλούσε πάντα σιγά και δήθεν "γλυκά" ρωτώντας ποιος ήρθε, ποιος έφυγε, τι είπε, τι έφερε, τι έκαμε, τι του είπαν, πως τον βρήκαν.

Σχόλια επί σχολίων και κρίσεις επί κρίσεων... ήταν το "έργο" της Γκουντώσιους... νύχτα και μέρα κι αυτό την "αποθανάτισε" και την κράτησε στη μνήμη μας μέχρι και τώρα ζωντανή...

Θυμούμαι το θείο Βασίλη, που δεν ήθελε να βγαίνει στην πλατεία γιατί ήταν εκεί η Γκουντώσιου και έλεγε χαρακτηριστικά:

- "Αυτή η Γκουντώσιου, μου χαλάει όλο το κέφι, όταν είμαι στο χωριό... Τα ψέματά της, οι τερατολογίες της, η απρεπής συμπεριφορά της και η μέγιστη κακοήθειά της με στεναχωρούν και με πληγώνουν αφάνταστα. Ευτυχώς είναι μία και μόνη και μοναδική... Αυτό μας σώζει".

Όμως ο λόγος της Γκουντώσιους μας θριάμβευε και τα γκουντουσλίκια της μεσουρανούσαν μισόν αιώνα σ' όλον τον Πέρα και Κάτω-Μαχαλά κι ο Απάνω 'Ζήλευε'... π' αυτή τη "Χάρη" δεν την είχε!!

Ιδιωματισμοί:

α) Ρουβουλούσε = Κατέβαινε προς τα κάτω.

β) Γκουντώσιου = Κουτσομπόλα

γ) Γκουντουσλίκια = κουτσομπολιά, σχόλια δυσμενή.

δ) Ο διάλογος της Γκουντώσιους είναι γραμμένος σε τοπικό γλωσσικό ιδίωμα (ιδιωματατισμοί.)

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω δημόσια και μέσα από στήλες της εφημερίδας μας τους:

- α) Ανώνυμο χωριανό
- β) Θανάση και Βασίλη Πατέα
- γ) Μπούτση-Σακελλαρίου Τζίλντα
- δ) Βασίλη και Μάξιμο Τσούγια

για την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν και χρηματοδότησαν εξ' ολοκλήρου το πρώτο βιβλίο μου, σχετικά με το χωριό μας, το Δίκορφο.

Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος

ΠΟΙΗΣΗ

Αναδρομή στα περασμένα
Χειμωνιάτικα βράδια στο χωριό

Βράδυ χειμώνα στο χωριό, τα τζάκια αναμμένα καπνίζουνε αδιάκοπα όλα τα μπουχαριά βελέντζες, ρούχα καθαρά στα "μπάσια" απλωμένα και στο τσουκάλι βράζαμε το γίδινο πασιά.

Φρόντιζε πάντα τη φωτιά, να καίει η γιαγιά μας και ο παππούς με τη μασιά τραβούσε τη θραύση για να ψηθούν τα κάστανα στην όμορφη γωνιά μας κι όλα τ' αγγόνια γύρω του, εικόνα ξωτική.

Από νωρίς τα μαγαζιά κλείσανε ένε-ένα και με καλούδια γύριζε στο σπιτικό ο πατέρας όλα στην πλάση ήτανε άσπρα και παγωμένα ψηλά στη στέγη βόγγαε, αδιάκοπα ο αγέρας.

Οι νιες με τα κεντήματα, λανάριζε η μάνα έτσι το συνηθίζανε, νυχτέρια του χωριού κι ενώ προς το παράθυρο κοιτούσε η κυράμανη μωρέ το μέτρο πέρασε, το μπόι του χιονιού.

Λάμψη χρυσή και ζεστασιά τα κούτσουρα σκορπούσε και τη "Χιονάτη" ακούγανε ήσυχα τα παιδιά απ' το κοτέτσι οι πετεινοί μεσάνυχτα λαλούσαν κι ο ύπνος έβαζε σιγά στα μάτια μας κλειδιά.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Σε μνήμη του Νικολάου Μητροπούλου που σφεραν στην εκκλησιά του χωριού μας, 20.000 δρχ. οι:

- α) Μητροπούλου -Τάτση Νούλα
- β) Πανταζή Μπία
- γ) Αφελφοί Ζώη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Άρχισε η διακίνηση του βιβλίου του Δημήτρη Παπαγιαννόπουλου, "ΔΙΚΟΡΦΟ ΖΑΓΟΡΙΚΟ". Όσοι θέλετε να το προμηθευτείτε, μπορείτε ν' απευθυνθείτε στη διεύθυνση της εφημερίδας μας.

Επίσης, στα Γιάννινα, στους: Παπαγιαννόπουλου Άρτεμις, τηλ. 29896 και Νίκο Τσούγια, τηλ. 21353.